

LIVET ER RELATIONER

Kære læser

Når dette læses er ferietiden ovre for denne gang. Forhåbentlig har sommeren budt på ro og hvile til alle travle. Ligesom det er mit håb, at sommeren har været fyldt med godt samvær mellem mennesker. For jeg vil mene, at det netop er samvær med andre, der for alvor giver livet dybde og glæde.

„Livet er relationer.

Resten er bare detaljer.“

- som jeg tidligere har citeret fra Gary Smalley. Ikke at det så betyder, at det altid er let, det med relationerne. Det ved vi godt, at det ikke er. Vi kender alt for godt til små og større gnidninger, skarpe bemærkninger mellem mennesker. Med alt, hvad det kan føre med sig af uro og smerte. Nogle gange kan man tænke, at det er nemmere slet ikke at involvere sig. Og ja, det er sikkert nemmere, men det er næppe dét, som man for alvor ønsker. En for mig ukendt forfatter har skrevet det følgende. Her siges det så fint, at vi er nødt til at give livet med alt, hvad det indebærer. Fordi vi ikke ønsker andet og ikke mindst, fordi vi dermed gror, ændrer os og således bliver til som levende og nærværende mennesker.

At le er at risikere at fremstå som et fjols.

At græde er at risikere

at fremstå som sentimental.

At række ud efter en anden person er at risikere involvering.

At blotte sine følelser

er at risikere afvisning.

At fremføre sine drømme for mængden er at risikere at blive til grin.

At elske er at risikere

ikke at blive elsket igen.

Men risikoen må tages, fordi det største vojestykke i livet er ikke at risikere noget. Den person, der aldrig risikerer noget, gør intet, har intet, er intet. Vel undgår de smerte og sorg, men de kan ikke lære, føle, ændre sig, gro og elske. Lænket fast til deres visheder er de slaver. De har forspildt denne frihed: Kun den person, der tager risikoen, er fri. (Ukendt forfatter)

Dette være hermed givet videre.

Lise Edelberg